

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 8Er/180/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415202702
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Šteffel
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415202702.3

Uznesenie

Okresný súd Kežmarok v exekučnom konaní oprávneného: Okresný súd Kežmarok v exekučnom konaní oprávneného: Private Capital Investments Limited, so sídlom 18-22 Stoney Lane, Yardley, Birmingham, B25 8YP, Veľká Británia, IČ: 09 252 000 (pôvodne CD Consulting s.r.o.), zastúpeného: Mgr. Michal Jendrulek, usadený euroadvokát so sídlom Cintorínska 9, 811 08 Bratislava proti povinnému: H. M., X.. XX.X.XXXX, B.. X.XX.XXXX, X. L. D.. Š. XXX/XX, XXX XX F., občan SR, pre vymoženie pohľadávky vo výške 267,08 eur s príslušenstvom, zmenkovú odmenu vo výške 2,56 eur a trov exekúcie takto

rozhodol:

I. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn.: EX 17219/15 sa vyhlasuje za **n e p r í p u s t n ú**.

II. Exekúcia vedená súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. pod sp. zn.: EX 17219/15 sa **z a s t a v u j e**.

III. Oprávnený je **p o v i n n ý** nahradiť exekútorovi trovy exekúcie v celkovej výške 39,83 eur v lehote troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Oprávnenému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Pôvodný spísal 6.3.2015 na exekútorskom úrade vyššie uvedeného súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému pre vymoženie pohľadávky vo výške 267,08 eur s príslušenstvom, zmenkovú odmenu vo výške 2,56 eur priznanej právoplatným a vykonateľným rozsudkom Okresného súdu Kežmarok č. k.: 8Cb/48/2013-51 z 31.10.2014.

5.5.2015 súd vydal uvedenému exekútorovi poverenie na vykonanie exekúcie, ktorým vyhovel jeho žiadosti.

V priebehu exekúcie súd zistil, že povinný zomrel X.XX.XXXX, teda pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie i pred samotným začatím exekúcie..

Podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov (ďalej len "EP") exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa § 58 ods. 1 EP exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

Dedičské konanie bolo na tunajšom súde vedené pod sp. zn.: XXD/X/XXXX a uznesením z XX.X.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť X.X.XXXX5, zastavené pre nedostatok majetku poručiteľa, teda povinného.

Podľa § 9a ods. 1 EP ak to povaha veci nevyučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

Podľa § 161 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len "CSP") ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 62 CSP ak strana nemá procesnú subjektivitu, súd konanie zastaví.

Podľa § 37 ods. 1 EP účastníkmi konania sú oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

Podľa § 7 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len "OZ"), spôsobilosť fyzickej osoby mať práva a povinnosti vzniká narodením. Smrťou táto spôsobilosť zanikne.

Vzhľadom na skutkové okolnosti, ktoré boli preukázané vykonaným dokazovaním, dospel súd k záveru, že v danom prípade je dôvodné vyhlásiť exekúciu za neprípustnú, keďže povinný ako účastník konania stratil procesnú spôsobilosť dňom smrti, teda dňa 5.12.2014 a samotný návrh na vykonanie exekúcie mal smerovať až voči prípadnému dedičovi resp. dedičom, teda voči osobám, voči ktorým by sa v zmysle § 37 ods. 3 EP preukázalo, že na nich prešla povinnosť z exekučného titulu.

S poukazom na vyššie uvedené možno konštatovať, že za daných okolností ide o neodstrániteľný nedostatok konania. Berúc do úvahy uvedené skutočnosti a povahu konania, považoval súd za opodstatnené rozhodnúť v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a predmetnú exekúciu zastaviť. Súd na základe týchto zistených skutočností vyhlásil exekúciu za neprípustnú v zmysle § 57 ods. 1 písm. g/ EP, právny následkom čoho bolo jej zastavenie. O neprípustnosti exekúcie ako o predbežnej otázke a o jej zastavení rozhodol súd jedným uznesením, nakoľko ide o dva vzájomne závislé výroky a osobitný spôsob rozhodovania o neprípustnosti a následne o zastavení exekúcie by odporovalo hospodárnosti a účelu exekučného konania.

Podľa § 200 ods. 5 EP ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Podľa § 200 ods. 1 EP trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

Podľa § 203 ods. 1 EP ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

O trovách exekúcie rozhodol súd v zmysle citovaných zákonných ustanovení. Vzhľadom na skutočnosť, že oprávnený podal nedôvodný návrh na vykonanie exekúcie, keďže povinný stratil procesnú spôsobilosť pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, má sa za to, že oprávnený procesne zavinil nielen vedenie samotnej exekúcie, ale i jej zastavenie, a teda je povinný nahradiť nevyhnutné trovy exekúcie, a to trovy súdneho exekútora.

Súdny exekútor si uplatnil trovy exekúcie v celkovej výške 39,83 eur.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a/ a b/ v spojení s § 15 ods. 1 vyhlášky č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v platnom znení (ďalej len "vyhlášky") súd priznal súdnemu exekútorovi paušálnu odmenu vo výške 3,32 eura za jednotlivé úkony exekučnej činnosti, najmenej 33,19 eura.

Podľa § 196 EP za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

V zmysle predloženého vyúčtovania súd priznal súdnemu exekútorovi trovy exekúcie spočívajúce v odmene súdneho exekútora vo výške 33,19 eur a 20 % DPH vo výške 6,64 eur, teda trovy exekúcie v celkovej výške 39,83 eur. Pri priznávaní celkovej výšky trov exekútora súd rešpektujúc predovšetkým zásady hospodárnosti, účelnosti a preukázanosti konštatuje, že súdny exekútor dostatočne preukázal, že vzhľadom k spôsobu vykonávanie exekúcie, išlo o účelné vynaložené výdavky.

O trovách účastníkov konania rozhodol súd analogicky podľa Civilného sporového poriadku.

Podľa § 256 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP") ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal súd z procesnej zodpovednosti účastníka za zastavenie konania. Z obsahu spisu je zrejmé, že k zastaveniu konania došlo v dôsledku podania nedôvodného návrhu na vykonanie exekúcie, keďže povinný ako účastník konania stratil procesnú spôsobilosť ešte pred jeho podaním. Z uvedeného vyplýva, že samotný oprávnený zavinil nielen vedenie tejto exekúcie, ale i jej zastavenie, preto je povinný nahradiť nevyhnutné trovy konania povinnému. Keďže povinného niet, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 373 ods. 4 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, možno uplatniť za splnenia podmienok podľa § 366 najneskôr v lehote na vyjadrenie k odvolaniu.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.